

Kan statsministeren se et tegn på, at den er rygende gal, at der er et eller andet, der peger i regeringens retning? Eller skulle vi ikke bare være enige om, at det, statsministeren og hans regering gjorde op til den 28. september, var at forsøge at skræmme danskerne til at stemme ja til euroen, hvad de gudskelov ikke faldt for?

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren siger, at jeg og Dansk Folkeparti fordrejer kendsgerningerne. Jeg må indrømme, jeg ikke selv var til stede ved det pressemøde, men jeg sad foran tv-skærmen og så udmærket, hvad det var, som statsministeren og også andre ministre og jupartierne ledere sagde. Jeg kunne ikke se, at det var en parodi på statsministeren fra Ulf Pilgaards side, det må jeg indrømme. Det var statsministeren, der sagde, at der blev nedsat en gruppe, der skal tage sig af det her med et økonomisk indgreb efter den 28. september, hvis det blev et nej.

Det var det, der blev sagt, kort fortalt, og det var ikke andre end statsministeren, der sagde det. Derfor er det naturlige spørgsmål fra både hr. Keld Albrechtsen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Frank Dahlgaard og mig: Kommer der så et økonomisk indgreb? Og i givet fald: Hvornår kommer der sådan et økonomisk indgreb?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige ganske kort, som det også er blevet sagt mange gange før: Ja, der er nedsat en arbejdsgruppe bestående af et antal ministre, som det er velkendt for spørgerne. Det er vores simple pligt at følge udviklingen meget, meget nøje, og ja, vi er klar til at forsvare dansk økonomi, det danske velfærdssamfund og dermed den danske krone, når der er behov derfor.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jeg glad for. Jeg er glad for, at regeringen vil forsvare velfærdssamfundet og den danske krone. Det, der er spørgsmålet, var sådan set et lidt andet, i hvert fald det, jeg stillede. Det var, om statsministeren kan nævne et eneste konkret eksempel på noget i den danske økonomi, aktiekursudviklingen, erhvervslivets lyst til at investere eller andet, der peger i retning af den argumentation, vi hørte fra regeringens side før den 28. september. Er der bare ét sted?

For hvis det er sådan, at det bare er, fordi vi ikke har set det i fuldt flor endnu, og at det bare er et spørgsmål om at vente, og at det såmænd nok kommer, som statsministeren ligesom læg-

ger op til, så må der jo stadig væk være nogle indikatorer på, at statsministeren har ret i sine forudsigelser. Vi håber da meget, at statsministeren får uret, og vi tror det også, og vi kan konstatere på alle væsentlige områder, at statsministeren indtil nu i hvert fald ikke har haft ret, og det er vi da glade for.

Men kan statsministeren ikke også selv erkende, at der ikke er et eneste konkret sted at pege på, der skulle vise i statsministerens retning?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 80

4) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvordan vil ministeren forklare, at danske aktier er steget kraftigt i kurs siden den 28. september, hvor befolkningen sagde nej til euroen?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har i de seneste par måneder fortalt offentligheden, at dansk erhvervsliv bringes i en alvorlig situation, hvis befolkningen siger nej til euroen. I så fald forringes nemlig danske virksomheders konkurrenceevne i forhold til virksomheder i euroområdet – har regeringen påpeget – bl.a. i Økonomiministeriets 557 sider tykke rapport »Danmark og euroen« fra april 2000.

Kendsgerningen er imidlertid, at de danske aktiekurser er steget konstant i ugen efter folkeafstemningen den 28. september 2000. Det såkaldte KFX-indeks steg således fra indeks 330 torsdag den 28. september 2000 til indeks 353 torsdag den 5. oktober – en stigning i aktiekurserne på 7 procent på kun en uge. Dagbladet Børsen skrev onsdag den 4. oktober (side 28), at »udlandet er vilde med danske aktier«, og avisen oplyser, at det kun er det kinesiske Shanghai-indeks, som er steget mere i år end de danske aktier. Aktiekurserne i Danmark steg nemlig gennem august og september, hvor meningsmålinger viste, at et nej til euroen absolut var et realistisk udfald af folkeafstemningen den 28. september 2000.

Disse kursstigninger på aktier forekommer uforståelige, hvis regeringen har ret i sin påstand om, at dansk erhvervsliv bringes i en alvorlig situation i tilfælde af et euro-nej. Såfremt